

TUMAČENJE RIJEČI BOŽJE: Prvo čitanje: Iz 49,3.5-6; Psalam: Ps 40,2.4ab.7-10; Drugo čitanje: 1Kor 1,1-3; Evanđelje: Iv 1,29-34

Draga braćo i sestre!

“Sutradan Ivan vidje Isusa gdje dolazi k njemu te reče: *Evo Jaganjca Božjeg koji uzima grijeh svijeta!*” Evanđelje govori o sus-retu našega Gospodina s Ivanom Krstiteljem. Ivan je pripremljao židovski narod kako bi čitav čitavim srcem primio svoga Mesiju osloboditelja; on je izvršio ovu svoju životnu zadaću; ostaje mu još da Židovima i čovječanstvu predstavi Spasitelja a onda će zamuknuti u Herodovoj tamnici. On to čini: upire prstom u Isusa to je Spasitelj, Osloboditelj. “Poslije mene dolazi čovjek koji je preda mnom jer bijaše prije mene.” Neobične riječi, ali samo prividno. Ivan svjedoči za Isusa dvoje: Isus je pravi čovjek: po rođenju i nastupu u javnosti poslije njega, ali davno prije njega Sin je Božji. Naglašena je temeljna misao Ivanova evanđelja: Isus je Bog Riječ, Sin Božji što je postao čovjek; rečeno najkraće i najjednostavnije: on je pravi Bog i pravi čovjek; on je prije svih vremena, a k nama je došao u vremenu da potraži izgubljenog čovjeka. “Evo Jaganjca Božjeg koji uzima grijeh svijeta!” Tako Ivan predstavlja Isusa: on je janje što će biti žrtvovano za “grijež svijeta”. Slušatelji su ga lako razumjeli. Žrtvovanjem spaljivanjem nedužnog janjeta Židov je ispovijedao svoju vjeru u Boga i vlastitu grješnost: priznavao je Boga gospodarom svoga života i svoga imetka, pokušavao ga umilostiviti, dobiti oprostjenje grijeha. Žrtvovano židovsko janje samo je slaba slika “Jaganjca Božjega” Isusa Krista. “Evo jaganjca Božjega koji uzima grijeh svijeta!” Svijet je izmaknuo Bogu i njegovoj ljubavi, zapliva u zlo, zaplovio mutnom rijekom grijeha taj naš svijet obojen je crnom bojom zločina i opačine, mržnje i nepravde; da mu se oduzme grijeh, trebalo gaje prebojiti: obojiti crvenom bojom, svetom krvi Bogočovjeka Isusa Krista. U tom stravičnom, prljavom moru zla grijeha plivamo svi. A sve nas je oprala i pere krv Božjega Jaganjca. Ostaje nam, međutim, dužnost da se ne prljamo: da pokušamo i pokušavamo svaki dan živjeti sa što manje zla u životu, grijeha na savjesti, te tako

budemo živi svjedoci otkupljenja, spasa. Biti kršćanin jednako je biti svjedok Isusa Krista. Danas, ovdje, nama to je više potrebno nego ikada prije. Mnogi je kršćanin prodao krv Isusovu za sitnu paru kao Juda. Poput Petra mnogi se preklinju da ga ne poznaju. Dosta ih je što izbaciše Isusa Krista iz srca, križ iz doma; nekima četiri slova njegova imena kao da su otrov: spominju ga samo kad ga psuju. Riječima i životom čitavim sobom moramo im posvjedočiti: “da je on Sin Božji” i još uvijek tu, skuplji od čitavog svijeta, od vlastitog života. Prije kojih 50 godina u Meksiku progonio je Crkvu bezbožni Calles. Jedna rulja mladih bezbožnika uhvati nekog 18-ogodišnjeg mladića i stane ga siliti da viče: “Dolje Kristi!” Mladić je ponavljao: “Živio Krist - Kralj!” Svezali su ga konopcima za kamion i odvucli do rodne kuće. Pred očima majke boli su ga bodežima i tražili isto. Mladi mučenik opet je ponavljao: “Živio Krist - Kralj!” Nastavilo se mučenje. “Ako te i ubiju, nemoj se odreći vjere! Vjera više vrijedi od tvoga života!” rekla mu je junačka majka. “Živio Krist - Kralj!” - još jednom je viknuo mladić, i pao je izboden bodežima bezbožnika. Nemamo ni prilike ni potrebe za Boga svjedočiti krvlju, ali i nama je Bog i vjera iznad svega: da ga ne izdamo, moramo svjedočiti životom. Uvijek i svagdje mi smo dokaz za ili protiv Isusa Krista svjedočimo. Netko napisao: “Ako svijet ne vjeruje u Krista, to znači da jedan dokaz nema snage mi!” Ako mnogi ne vjeruju u Krista, to je sigurno i zato što su kršćani premalo svjedočili za Krista, često i protiv Krista. Nije dovoljno biti “dobar čovjek”, treba biti svet kršćanin. Ima toliko kršćana koji nikada nikome ništa nisu rekli o Isusu Kristu: ni riječima ni životom. Nijemi su to svje-doci, a bili su dužni govoriti. Što govorimo mi svom vremenu? Što kažu kršćani nekršćanima? Što svjedoče naša usta, ponašanje, život? Za Isusa Krista ili protiv njega? O tome ovisi mnogo toga za nas, našu budućnost, našu Crkvu. O tome ovisi i naša budućnost hoćemo li i Mi biti u njegovu Kraljevstvu u vječnosti!

Odgovara: Župni ured sv. Elizabete - Jalžabet

Trg braće Radića 14
42203 Jalžabet
Tel. 042/ 647-083
Mob. 098/728-226

**Uredovno vrijeme župnog ureda
sat vremena prije i poslije Svete Mise, osim
ponedjeljka i blagdana. U slučaju hitnosti
nazovite na tel. ili mob.
zupni.ured.jalzabet@vz.t-com.hr**

16. - 22. siječnja 2017

II. Nedjelja kroz godinu Župno godišnje Klanjanje (Broj 336/2017)

Riječ Božja

U ono vrijeme: Ivan ugleda Isusa gdje dolazi k njemu pa reče: »Evo Jaganjca Božjega koji odnosi grijeh svijeta! To je onaj o kojem rekoh: Za mnom dolazi čovjek koji je preda mnom jer bijaše prije mene! Ja ga nisam poznavao, ali baš zato dođoh i krstim vodom da se on očituje Izraelu.« I posvjedoči Ivan: »Promatrao sam Duha gdje s neba silazi kao golub i ostaje na njemu. Njega ja nisam poznavao, ali onaj koji me posla vodom krstiti reče mi: 'Na koga vidiš da Duh silazi i ostaje na njemu, to je onaj koji krsti Duhom Svetim.' I ja sam to vidio i svjedočim: on je Sin Božji.«

Vjerojatno nas uznemiri spoznaja o izumiranju nekog sisavca ili ptice, jer su oni uočljiviji. No za dobro funkcioniranje ekosustava potrebne su također gljive, alge, crvi, mali kukci, gmazovi i bezbroj raznih mikroorganizama. Neke manje brojne vrste, koje općenito prolaze nezapaženo, imaju, usprkos tomu, presudno bitnu ulogu u održavanju ravnoteže određenog mjesta. Točno je da čovjek mora intervenirati kada neki geosustav uđe u kritičan stadij. No danas je takvo upletanje u složenu stvarnost kao što je priroda postiglo takav stupanj da stalne katastrofe kojima je uzrok čovjek zahtijevaju njegovu novu intervenciju, tako da čovjekovo djelovanje postaje sveprisutno, sa svim rizicima koje ono za sobom povlači. Stvara se tako začarani krug u kojem čovjekov zahvat na rješavanju jednog problema mnogo puta samo dodatno pogoršava situaciju. Primjerice, mnoge ptice i kukci koji izumiru zbog djelovanja otrovnih pesticida, koje je stvorila tehnologija, korisni su samoj poljoprivredi, i njihovo izumiranje morat će se nadoknaditi drugim tehnološkim zahvatom, koji će vjerojatno izazvati nove štetne posljedice. Moramo biti zahvalni i izraziti svoje divljenje naporima koje ulažu znanstvenici i stručnjaci koji nastoje riješiti probleme koje je stvorio čovjek. No trijezan pogled na naš svijet pokazuje da ta razina ljudske intervencije, koja je često u službi poslovnih interesa i potrošačkog mentaliteta, zapravo dovodi do toga da zemlja na kojoj živimo postaje manje bogata i lijepa, sve više ograničena i sve više siva, a istodobno napredak tehnologije i ponuda robe za potrošnju nezaustavljivo rastu. Na taj se način zavaravamo da možemo zamijeniti neponovljivu i nepovratnu ljepotu nečim što smo sami stvorili. (Laudato Si - Hvaljen Budi - br. 34)

**Varaždinska biskupija
Župa sv. Elizabete Ugarske
Jalžabet**

RASPORED SVETIH MISA

16. P - Marcel, Oton, Mislav; Heb 5,1-10; Ps 110,1-4; Mk 2,18-22	Nema Sv. Mise
17. U - Antun Opat, Ante, Antonija, Lucije; Heb 6,10-20; Ps 111,1-2.4-5.9.10c; Mk 2,23-28	17.00 - Sv. Misa u Kelemenu + <i>Antun, Valent i Stjepan Kovačić, Martin Petrić, Josip Vuković</i> 18.00 - Sv. Misa u Jalžabetu <i>1.) Na čast sv. Antunu Opatu</i> <i>2.) + Stjepan Herceg, ob. Herceg i ob. Pepelko</i>
18. S - Priska, Margareta Ugarska, Biserka; Heb 7,1-3.15-17; Ps 110,1-4; Mk 3,1-6	17.00 - Sv. Misa u Kelemenu + <i>Josip Kovačić god.</i> 18.00 - Sv. Misa u Jalžabetu + <i>Siniša Hruško, ob. Hruško i ob. Zdravec</i>
19. Č - Mario, Ljiljana, Marta; Heb 7,25 - 8,6; Ps 40,7-10.17; Mk 3,7-12	18.00 - Sv. Misa u Jalžabetu + <i>Gabrijela Rabuzin, Ivan Križanić i ob.</i>
20. P - Fabijan i Sebastijan, Fabijana; Heb 8,6-13; Ps 85,8.10-14; Mk 3,13-19	17.00 - Sv. Misa u Jalžabetu + <i>Gabrijel, Elizabeta, Rok i Marija Lukinić god., Mirko i Marija Vidačić</i>
21. S - Agneza, Janja, Neža, Epifanije; Heb 9,2-3.11-14; Ps 47,2-3.6-9; Mk 3,20-21	18.00 - Sv. Misa u Kelemenu + <i>Marija i Vinko Pavličević, Julijana i Mijo Grdan</i>
22. N - III. Nedjelja kroz godinu - sv. Vinko đakon; Iz 8,23b - 9,3; Ps 27,1.4.13-14; 1Kor 1,10-13.17; Mt 4,12-23 - „Nastani se u Kafarnaumu da se ispuni što je rečeno po proroku Izaiji.“	8.00 - Sv. Misa u Jalžabetu + <i>Ivana god. i Vladimir Antolić</i> 9.30 - Sv. Misa u Kelemenu <i>1.) + Đurđa Gudić god.</i> <i>2.) + Katarina god. i Ivan Janušić, Antun, Marija i Stjepan Težacki</i> 11.00 - Sv. Misa u Jalžabetu - ŽUPNA + <i>Agata god. i Tomo Šimek</i>

KATOLIČKI TISAK:

Župni listić, Glas koncila, Glasnik SI, Vrijeme Srca, Mali Koncil - MAK, Kana, Glasnik svetog Josipa

Ivan Krstitelj predstavlja Isusa kao »Onoga na koga Duh silazi i ostaje na njemu«. U Starome zavjetu Božji Duh silazi na ljude, daje im mudrost, i hrabrost i snagu u djelima za koja su odabrani, za poslanje koje im je dano. Oni ipak ostaju samo ljudi. Na Isusa Duh silazi i »ostaje na njemu«. Stalnost je u Bibliji oznaka Boga: samo on 'ostaje' dovijeka; samo njegova riječ ostaje dovijeka. On, »stalnost Božjega Duha«, dolazi u svijet i živi ljudskim životom, kako bi svaki čovjek mogao biti dionikom silaska i ostanka istoga Božjega Duha.

Umrla i u vječnost se preselila:

+ Ana Horvat

(u 92 godini života)

Pokoj vječni daruj njoj Gospodine i svijetlost vječna svijetlila njoj sa svima svetima jer si tako blag.

U petak 20. I. glavno je župno godišnje proštenje u župi sv. Fabijana i Sebastijana u Varaždinu. Glavna Sv. Misa biti će navečer u 18.00 sati u crkvi Dobroga Pastira kod varaždinskog groblja a predvodit će ju varaždinski biskup msgr. Josip Mrzljak.

Nedjelje kroz godinu

Nedjeljama »kroz godinu« ili »običnim nedjeljama« nazivamo sve nedjelje došašća, božićnog, korizmenog i vazmenog vremena. Ima ih 33 ili 34. S liturgijskog stajališta za ove nedjelje možemo reći da su to tjedna slavlja uskrnuća Gospodnjeg kad se kršćani sastaju na večeri Gospodnjoj.

Ovo je svjedočanstvo Ivana Krstitelja kojim je svojim učenicima pokazao tko im je odsada Učitelj. Nama Krstitelj u današnjem čitanju upravlja riječi: "Evo Jaganjca Božjega! Njega prihvatite, njegovi učenici budite!" (Bonaventura Duda)

ŠTO JE EKUMENIZAM?

Ekumenizam znači nastojanje oko pomirenja, suradnje, zbližavanja i jedinstva kršćanskih crkava. Dok se međureligijski dijalog odnosi na sve religije, ekumenizam je dijaloški napor unutar kršćanskih crkava. Za razliku od unijačenja (tj. prelaženje iz Pravoslavne crkve u Katoličku i obratno), u ekumenizmu se naglašava ravnopravan dijalog među kršćanskim konfesijama, ono što je pojedinim crkvama zajedničko i ide se za potvrdom duhovnoga i moralnog poslanja Kristove Crkve. Ekumenizam je nastao u 19. stoljeću unutar protestantskih crkava (ekumenski pokret). Unutar Katoličke crkve preteče su ekumenizma u 19 stoljeću: J.H. Newman, D. Mercier, J.J. Strossmayer, a u 20. stoljeću benediktinci iz Chevetognea u Belgiji, dominikanski centar Istina u Parizu. Nakon Drugoga vatikanskog Koncila (1962.-1965.) Katolička Crkva prihvaća osnovna načela ekumenizma i odriče se unijačenja. (Dekret II. Vatikanskog Sabora: Unitatis redintegratio 1964.)

U srijedu 18. I. ulazimo u "Ekumensku osminu" molitve za jedinstvo kršćana. Ovogodišnja osmina za nit vodilju uzima tekst iz druge Pavlove poslanice Korinćanima: "Pomirenje - Ljubav nas Kristova obuzima!" (2 Kor 5, 14). Kod svake Sv. Mise u to vrijeme sve do 25. I. moliti ćemo molitve i razmatrati na temu jedinstva kršćana.

U utorak 17. I. spomen je na svetoga Antuna opata ili zimski Antun. Toga dana tradicionalno na kraju mise biti će blagoslov suhomesnatih proizvoda, te vas sve pozivam da dodete na misu u 17.00 u Kelemen ili 18.00 sati u Jalžabet i donesete na blagoslov sve proizvode koje ste proizveli ove zime i zadobijete blagoslov i zaštitu sv. Antuna opata zaštitnika domaćeg blaga, mesara i suhomesnatih proizvoda.

Evo Jaganjca Božjega koji odnosi grijeh svijeta. Glagol koji je preveden s »odnosi« doslovno znači »dići«, »preuzeti na sebe«. Isus je došao na svijet s točno određenim poslanjem: osloboditi svijet od ropstva grijeha, preuzimajući na sebe teret grijeha ljudskog roda. Na koji način? Odgovor glasi: ljubeći. Ne postoji drugi način da se pobijedi zlo, osim ljubavlju koja potiče na darivanje vlastitoga života za druge. Isus je pravi pashalni jaganjac, koji uranja u rijeku našega grijeha, da nas očisti. Slika janjeta mogla bi iznenaditi: naime, životinja koja se ne odlikuje snagom i jakošću preuzima na svoja leđa tako velik teret. Jaganjac nije onaj koji vlada, već je poslušan; nije agresivan, već miroljubiv. Što znači za Crkvu, za nas danas, biti učenici Isusa, Božjeg Jaganjca? Znači na mjesto zlobe staviti nevinost, na mjesto sile ljubav, na mjesto oholosti poniznost i na mjesto stjecanja ugleda služenje. (PAPA FRANJO, Nagovor uz Angelus, 19. siječnja 2014)

Po sakramentu krsta svatko od nas je pozvan biti apostol. Svatko je pozvan biti prorok. Bog nam je povjerio zadaću da riječju i djelom nenametljivo svjedočimo nadu koja je u nama. To nije zadaća samo teoloških stručnjaka ili svećenika, nego je svaki krštenik pozvan i poslan svjedočiti za Krista.